

עפ"א 39528/08/21 - ודים ליטבק, נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"א 39528-08-21 ליטבק נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופטת תמר נאות פרי

המערער ודים ליטבק,

נגד

המשיבה

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עוה"ד מור בירביר

פסק דין

ערעור על החלטת בית המשפט לעניינים מקומיים בחיפה (כב' השופטת סיגלית גץ-אופיר) מיום 28.7.2021 אשר ניתנה בתיק תק"ח 41894-11-20.

1. ביום 27.10.2020 שהה המערער, מר ודים ליטבק (להלן: "**המערער**") בסמוך לביתו ברח' בר רב האי דוד 24 בשעות הערב. שני פקחים שהיו באזור צפו במערער כשהוא אינו עוטה מסכה. למערער נרשמה הודעה על קנס מנהלי בדבר הפרת צו בריאות העם (נגיף הקורונה החדש) (בידוד בית והוראות שונות) (הוראת שעה) התש"פ-2020 (להלן: "**הודעת הקנס**"). על פי הודעת הקנס, אי עטיית מסכה באותה העת הייתה עבירה מכוח סעיף 20ג(4) לפקודת בריאות העם וסעיף 3ה(א) לצו בריאות העם, והוטל על המערער קנס מנהלי קצוב בסך 500 ₪.

2. המערער ביקש להישפט, ובהתאם, הוגש נגדו כתב אישום וזאת במסגרת התיק קמא.

3. על פי האמור בכתב האישום המערער שהה במקום שאינו מקום מגוריו מבלי שעטה מסכה, וזאת בתאריך הנקוב מעלה, ברחוב בר רב האי דוד, בסמוך לבית מספר 12 ולכן מיוחסת לו הפרת ההוראה המחייבת עטיית מסכה.

4. הדיון נקבע ליום 25.7.2021. ביום זה המערער לא התייצב לדיון וניתן פסק דין בהיעדרו. ביהמ"ש קמא הרשיע את המערער בעבירה שיוחסה לו ולבקשת המשיבה, נגזר עליו הקנס המקורי בסך 500 ₪ לתשלום בתוך 45 יום.

5. המערער הגיש בקשה לבטל את פסק הדין וזאת ביום 27.7.2021, כאשר בבקשתו זו טען כי הוא קיבל את הזימון לדיון אבל הגיע לבית המשפט ביום 27.7.2021 היות וטעה לגבי מועד הדיון וסבר בטעות שהדיון אמור להתקיים ביום 27.7.2021 במקום ביום 25.7.2021. בית המשפט קמא ביקש את תגובת המשיבה לבקשת הביטול. המשיבה התנגדה ופירטה את נימוקיה.

6. ביום 28.7.2021, ניתנה ההחלטה נשוא הערעור הנוכחי ונקבע כי טענת המערער לפיה אי התייצבותו לדיון נבעה בשל "בלבול" בתאריכים אינה מצדיקה את ביטול פסק הדין ובקשתו נדחתה.

7. בהודעת הערעור שהגיש המערער, כמו גם במהלך הדיון שהתקיים בפניי, חזר המערער וביקש לבטל את פסק הדין ואף ביקש למעשה לבטל את חיובו בקנס. המשיבה התנגדה.

8. לאחר ששמעתי את טיעוניו של המערער ואת תשובת המשיבה, מצאתי כי דין הערעור להידחות.

9. סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "**החסד"פ**") קובע כי נאשם שהוזמן כדין ולא התייצב בבית המשפט בתחילת המשפט או בהמשכו, יראוהו כמודה בכל העובדות שנטענו בכתב האישום ובית המשפט רשאי לדון נאשם כאמור שלא בפניו, אם הוא סבור שלא יהיה בשפיטתו בדרך זו משום עיוות דין

עמוד 1

לנאשם. בנסיבות שנוצרו, נוכח מהות העבירה והאמור בהודעת הקנס - לא נפל פגם בכך שבית המשפט קמא החליט לדון את המערער שלא בנוכחותו ביום 25.7.2021 ולגזור עליו את הקנס המקורי.

10. סעיף 130(ח) לחסד"פ מקנה לבית המשפט סמכות לבטל פסק דין שניתן נגד נאשם בהעדרו. על פי הוראות הסעיף, ביטול כאמור אפשרי אם בית המשפט נוכח -

"שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין".

11. לגבי המבחן הראשון, ועל פי הפסיקה, "בלבול" לגבי מועד הדיון אינו סיבה מוצדקת לאי התייצבות לדיון. המערער היה זה אשר ביקש להישפט והיה עליו להקפיד ולרשום בצורה מסודרת את המועד שנקבע ואשר עליו הוא קיבל הודעה מבעוד מועד.

12. לגבי המבחן השני, נקבע בפסיקה כי -

"... גם כאשר מדובר בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, יש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין ... טענות כלליות וסתמיות בדבר קיומו של עיוות דין, מבלי להניח תשתית ראייתית בעלת משקל לתמיכה בטענה, לא יובילו, ככלל, לבטלותו של פסק הדין, בעילה זו".

רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' סאלם**, פסקה 36 (25.3.2018) (להלן: "**עניין סאלם**"); וראו אף את רע"פ 10200/03 **שחוח נ' מדינת ישראל** (4.12.2003);

וכפי שנפסק עוד בע"פ 6920/07 **חסון נ' מדינת ישראל** (4.9.2007) בהקשר אחר (פסקה 7):

"המונח 'עיוות דין' פורש בפסיקתו של בית משפט זה כמקרה שבו תוצאת המשפט היתה יכולה להיות שונה עקב פגם מסוים שנפל בהליך ... או כמקרה שבו נפל בהליך פגם פרוצדוראלי כה חמור היורד לשורשו של עניין עד שקמה חזקה שנגרם עיוות דין ללא צורך בהצבעה על קשר סיבתי בין הפגם לתוצאה".

13. במקרה הנוכחי לא שוכנעתי כי עלול להיגרם למערער עיוות דין עקב נעילת שעריו של בית המשפט בפניו. הפסיקה הדגישה בהקשר זה כי על הטוען לעיוות דין רובץ נטל כבד, להצביע על קיומה של ראייה שיש בה פוטנציאל להביא לשינוי תוצאת המשפט, לרבות על יסוד התצהיר שיש לצרף לבקשת ביטול שכזו. נקבע כי אין די בהכחשת האשמה באופן כללי (רע"פ 2521/12 **נג'אר נ' מדינת ישראל** (28.3.2012); רע"פ 2575/17 **גייאר נ' מדינת ישראל** (6.9.2017)) ואין להסתפק בהגשת תצהיר סתמי כדי להצביע על קיומו של עיוות דין (רע"פ 8626/14 **סמארה נ' מדינת ישראל** (10.2.2015)).

37. המערער טוען כי הוא עסק בפעילות ספורטיבית בשעה שנצפה על ידי שני המפקחים ללא מסכה, אלא שמהתיאור של האירוע אשר לגביו לא הייתה מחלוקת, המערער היה באותה עת ברחוב הסמוך לביתו, מטייל ביחד עם כלבו ולא עוסק בפעילות ספורטיבית. לטענתו, הוא הולך עם הכלב בכל ערב כחלק מפעילות ספורטיבית, ובמהלך הדיון בפני הוסיף וטען כי המדובר ברחוב אשר כולל שיפוע והליכה בעליה מבחינתו, בגילו, מהווה פעילות גופנית. אלא שטענה זו לא נתמכה בראיות, לא צורף תצהיר לגביה (ולמעשה לא צורף תצהיר בכלל) ויש לראות כי בדו"ח שרשם הפקח הרלבנטי אין כל אינדיקציה לכך שהמערער טען שהוא עוסק בפעילות ספורטיבית, וראו כי כל מה שנרשם שם היה כי לפי דברי המערער "אני לבד ברחוב".

14. באשר לטענות של המערער בכל הנוגע להתנהלות של המפקחים, יש לראות כי לשיטתו הם הגיעו למקום בשל תלונות שהתקבלו לגבי האכלת חזירי בר, אך הם לא היו עם מדים כמתחייב ולא הציגו את עצמם כמפקחים לפני שנתנו לו את הדו"ח הרלבנטי. המערער שלח מכתב למחלקת פניות הציבור בעיריית חיפה והלין על האופן שבו

שהמפקחים פנו אליו, אשר לשיטתו היה מפחיד, מזלזל ולא מכובד. ממכתב התשובה שנשלח למערער ביום 22.12.2020 עולה כי המפקחים כן היו לבושים במדים, לשיטתם הם כן הזדהו בפניו, הוא לא היה עסוק בפעילות ספורטיבית אלא הלך עם כלבו, ואף צוין כי המערער סירב בהתחלה להזדהות. סבורני, כי אין חשיבות מכרעת לדון בשאלת אופן התנהלותם של הפקחים או אופן התנהלותו של המערער - שכן העובדות הרלבנטיות מופיעות בהודעת הקנס (ויש לראות כי נרשם שם שהמערער סירב לקבל את הדו"ח לידיו וסירב לחתום בטענה שהוא לא רואה בחושך מה כתוב בדו"ח וביקש שהדו"ח יישלח לו בדואר רשום). כלומר, החשוב הוא כי אין מחלוקת של ממש לגבי כך שבמועד הרלבנטי המערער היה ללא מסכה, שלא בתחומי ביתו, אלא באותו הרחוב במרחק של כמה בתים, העודו הולך יחד עם הכלב שלו - וזאת ללא מסכה בניגוד לתקנות באותה עת.

15. טענה נוספת של המערער הייתה לגבי פגמים בניסוח כתב האישום והוא מפנה לכתב האישום שהוגש לאחר שהוא הגיש בקשה להישפט. המערער אף הפנה במהלך הדיון להנחיות פרקליט המדינה 3.1, עדכון אחרון 27.12.2017, אלא שאף לאחר עיון מעמיק בהנחיות אלו, לא מצאתי כי נפל כל פגם בכתב האישום. המערער, אשר מתגורר ברחוב בר האי דוד מספר 24, טוען כי הפקחים עצרו אותו בסמוך לבית מס' 18 ולא ליד בית 12 כפי שמפורט בדו"ח, אלא שהאמור בכתב האישום סומך על האמור בדו"ח ובכל מקרה ואף אם הייתה טעות במספר הבית, אין בכך כל חשיבות בכל הנוגע לעבירה עצמה.

16. לכן, לא מצאתי כי נגרם למערער עיוות דין ובמצב דברים זה, והואיל והסיבה לאי התייצבותו של המערער לדיון הייתה הבלבול הנטען לגבי המועדים - לא מצאתי כי יש מקום להתערב בהחלטת ביהמ"ש קמא ויש מקום לדחות את הערעור.

אבקש מהמזכירות לשלוח העתק לצדדים - ולמערער, לכתובתו כפי שמופיעה במסמכים שהגיש.

ניתן היום, י"ח חשוון תשפ"ב, 24 אוקטובר 2021, בהעדר
הצדדים.